

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 12 marca 2015r.

w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Krajowa Rada Sądownictwa negatywnie opiniuje przedłożony projekt, w zakresie jakim przewiduje nakładanie kar pieniężnych w drodze decyzji administracyjnej za niestosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym lub niestosowanie się do sygnałów świetlnych, w sytuacji ujawnienia tego rodzaju zdarzeń przy użyciu stacjonarnego urządzenia rejestrującego.

Stworzenie projektowaną ustawą nowego rodzaju deliktu administracyjnego, przy braku dalszych zmian w zakresie przepisów dotyczących naruszenia reguł w ruchu drogowym, prowadzi do niespójności systemowych. To samo rodzajowo zdarzenie (przekroczenie dozwolonej prędkości lub poruszanie się niezgodnie ze wskazaniami sygnalizacji świetlnej) miałyby według projektu być traktowane różnie, tj. zostać objęte różnymi procedurami i różnymi rodzajowo sankcjami, w zależności jedynie od tego, w jaki sposób utrwalono fakt złamania reguł w ruchu drogowym (z użyciem urządzenia rejestrującego stacjonarnego, z użyciem urządzenie niestacjonarnego lub w inny sposób). Przyjęcie takiego rozwiązania prowadzić może do naruszenia reguł równego traktowania, o którym mowa w art. 32 Konstytucji. Niespójność pogłębia art. 7 ust. 2 projektu, zgodnie z którym strażnicy gminni (miejscy) mają być uprawnieni do kontroli kierującego pojazdem, naruszającego przepisy ruchu drogowego przy użyciu stacjonarnych urządzeń rejestrujących na zasadach dotychczasowych, według przepisów postępowania w sprawach o wykroczenia, przez okres 18 miesięcy od wejścia w życie ustawy. Tym samym projekt zakłada, że w wyżej wymienionym okresie w zależności od tego, kto dysponuje urządzeniem rejestrującym, sprawcy ponosić będą odpowiedzialność w oparciu o zasadniczo różne zasady. Takie rozwiązanie należy ocenić jako nieracjonalne.

Proponowany sposób karania jest wysoce restrykcyjny i spełnia funkcje przede wszystkim represyjne, ponadto z definicji nie w stosunku do osoby, która dopuściła się naruszenia, a jednocześnie nie zapewnia gwarancji procesowych podobnych do tych, które przewidziane są w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Odpowiedzialność w postępowaniu o nałożenie kary ma bowiem charakter obiektywny i nie jest oparta na zasadzie winy, zaś sądowa kontrola zawężona jest do badania legalności wydanej decyzji.

W pozostałym zakresie Krajowa Rada Sądownictwa nie zajmuje stanowiska.